

Brüsszel, 2026. március 10.
(OR. en)

7117/26

SOC 141
EMPL 58
ECOFIN 302
EDUC 77

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	6605/26
Tárgy:	A Tanács következtetései a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésről szóló tanácsi következtetéseket, amelyet a Tanács (EPSCO) a 2026. március 9-i ülésén jóváhagyott.

A Tanács következtetései a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésről

1. ÜDVÖZÖLVE, hogy a fokozott gazdasági és geopolitikai bizonytalanságok ellenére az uniós munkaerőpiac 2024-ben továbbra is határozottan reziliensnek bizonyult, hiszen a foglalkoztatási ráta 75,8%-ra emelkedett (0,5 százalékponttal nőtt 2023-hoz képest)¹, a munkanélküliségi ráta pedig minden eddiginél alacsonyabb szintre, 5,9%-ra csökkent (0,2 százalékponttal mérséklődött 2023-hoz képest)²; ÜDVÖZÖLVE, hogy a foglalkoztatás 2025 első felében tovább nőtt, és a foglalkoztatási ráta új, 76,2%-os rekordmagasságot ért el, a nemek közötti foglalkoztatási különbség pedig tovább csökkent, 2024-ben 10,0 százalékpontra; MEGÁLLAPÍTVA, hogy a foglalkoztatás növekedését főként a nagyobb munkaerőpiaci részvétel vezérli, a munkahelyteremtés pedig a szolgáltatásokra és a közszférára koncentrálódik; EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy tovább kell javítani az alulreprézantált csoportok munkaerőpiaci helyzetét; ELISMERVE, hogy a munkaerőpiaci helyzet javulása nem párosult a szegénység és a társadalmi kirekesztődés arányos csökkenésével az összes tagállamban;
2. EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy a foglalkoztatás folyamatos bővülése ellenére a munkatermelékenység növekedése stagnál – a 2021–2024-es időszakban évente mindössze 0,1%-os –, ami komoly kihívást jelent az Unió hosszú távú versenyképessége szempontjából, és negatív hatást gyakorol a gazdasági növekedési potenciálra, a munkahelyteremtésre, a bérek alakulására és az életszínvonalra; HANGSÚLYOZVA, hogy az EU gazdasági teljesítményének fokozásához növelni kell az EU innovációs kapacitását, többek között a munkahelyek minőségének javítása és az európai humántőke megerősítése révén, összhangban azokkal a változó munkaerőpiaci igényekkel, amelyek az Unió számára stratégiai jelentőségű területeket és a magas hozzáadott értéket képviselő ágazatokat jellemzik³;

¹ A férfiak esetében 80,8% (0,4 százalékpontos növekedés 2023-hoz képest), a nők esetében pedig 70,8% (0,6 százalékpontos növekedés 2023-hoz képest).

² A férfiak esetében 5,7% (0,1 százalékpontos csökkenés 2023-hoz képest), a nők esetében pedig 6,2% (0,2 százalékpontos csökkenés 2023-hoz képest).

³ [A Foglalkoztatási Bizottság véleménye a munkahelyek minőségének dimenzióiról](#), 9417/25

3. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a 2022. és 2023. évi csökkenést követően a reálbérek az infláció enyhülésének köszönhetően 2024-ben Unió-szerte 2,7%-kal nőttek, bár egyes tagállamokban a Covid19 előtti szint alatt maradtak; EMLÉKEZTETVE a szociális partnerek szerepére és autonómiájára a jó munkaerőpiaci eredmények és a jó munkafeltételek előmozdítása céljából, valamint arra, hogy a nemzeti jogszabályokkal és/vagy gyakorlatokkal összhangban fontos gondoskodni az erőteljes szociális párbeszédéről és a hatékony kollektív tárgyalásokról; HANGSÚLYOZVA, hogy a nők foglalkoztatásának és ezáltal gazdasági önellátásának megerősítése elengedhetetlen a magas hozzáadott értéket képviselő ágazatokban tapasztalható munkaerőhiány kezeléséhez és az uniós gazdaság hosszú távú rezilienciájának biztosításához;
4. AGGODALOMMAL NYUGTÁZVA, hogy 2024-ben az Unióban az ideiglenes jelleggel foglalkoztatott munkavállalók 53,7%-a számolt be arról, hogy akarata ellenére végez ideiglenes munkát, és hogy az enyhe javulás ellenére a határozott idejű szerződések továbbra is i. közel háromszor gyakoribbak a fiatalok körében; ii. gyakoribbak a nők, mint a férfiak körében; továbbá iii. számos tagállamban alacsony a határozatlan idejű munkaszerződésekre való áttérés aránya, és tartós kihívást jelent annak biztosítása, hogy az ideiglenes munka ténylegesen a stabil foglalkoztatás felé vezető ugródeszkaként szolgáljon; HANGSÚLYOZVA, hogy 2024-ben az ideiglenes jelleggel foglalkoztatott munkavállalók 13,3%-a volt kitéve a szegénység kockázatának⁴, szemben a határozatlan idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók 5,1%-ával, és a dolgozói szegénység főként az atipikus foglalkoztatási formákban dolgozó munkavállalók körében koncentrált, akiknek gyakran fragmentált a karrierjük, továbbá alacsonyabb a munkaintenzitásuk és az éves jövedelmük; HANGSÚLYOZVA a megfelelő jövedelem fontosságát, tekintettel arra, hogy még mindig magas a szegénység kockázatának kitett munkavállalók aránya;

⁴ A szegénységi küszöb a szociális transzferek után rendelkezésre álló nemzeti medián ekvivalens jövedelem 60%-a.

5. AGGODALOMMAL EMLÉKEZTETVE egyrészt a 2022. évi PISA-felmérés⁵ és a 2023. évi ICILS-felmérés⁶ eredményeire, amelyek Uniószerint az alapkészségek meredek romlását mutatják a diákok körében (az alulteljesítők aránya nagymértékben növekedett, és ezzel párhuzamosan nagymértékben csökkent a legjobban teljesítők aránya), másrészt a társadalmi-gazdasági háttérhez kapcsolódó nem szűnő és jelentős szakadékokra (a hátrányos helyzetű diákoknak csak 16,3%-a teljesít jól az alapkészségek terén, szemben az előnyösebb helyzetű társaik 59,0%-ával), harmadrészt pedig a digitális jártasság alacsony szintjére (a diákok 43%-a nem rendelkezik alapvető digitális készségekkel); HANGSÚLYOZVA, hogy az alap- és digitális készségek nem megfelelő elsajátítása komoly akadályt jelent a társadalmi mobilitásra és a termelékenység növekedésére nézve makrogazdasági szinten; MEGÁLLAPÍTVA, hogy a humántőke minőségének javítása az Unióban elengedhetetlen a demográfiai kihívások enyhítéséhez is;

⁵ OECD (2023), [PISA 2022 Results \(Volume I\): The State of Learning and Equity in Education](#) (A 2022. évi PISA-felmérés eredményei [I. kötet]: A tanulás és a méltányosság helyzete), OECD Publishing, Párizs.

⁶ Fraillon, J. (2025), [ICILS 2023 International Report: An International Perspective on Digital Literacy](#) (A nemzetközi számítástechnikai és informatikai műveltségi vizsgálat (ICILS) 2023. évi nemzetközi jelentése: Digitális jártasság – Nemzetközi kitekintés), Az Oktatási Teljesítményértékelés Nemzetközi Szövetsége (IEA).

6. ÜDVÖZÖLVE, hogy az elmúlt évtizedben a korai iskolaelhagyók aránya hosszú távon csökkenő tendenciát mutatott⁷, míg a felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya jelentősen nőtt⁸; HANGSÚLYOZVA ugyanakkor, hogy az OECD 2023. évi adatai szerint⁹ az Unióban a felnőttek mintegy egyötöde gyengén teljesít mind az írni-olvasni, mind a számolni tudás terén; EMLÉKEZTETVE ezzel összefüggésben arra, hogy a munkaerőpiaci igények növekedése a stratégiai ágazatokban továbbra is meghaladja a megfelelően képzett, rendelkezésre álló munkavállalók számát, ami tartós hiányhoz vezet a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM), valamint a kapcsolódó tudományágak terén; NYUGTÁZVA ezzel összefüggésben a 2026. évi őszi csomagban szereplő, az európai szemeszter új eszközét jelentő „A humán tőkéről az Európai Unióban” című tanácsi ajánlásra irányuló bizottsági ajánlást, amely eszköz célja, hogy kiegészítse a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokat, különösen azáltal, hogy figyelembe veszi e foglalkoztatáspolitikák humántőke-dimenzióját;

⁷ 2015 és 2024 között 11,0%-ról 9,4%-ra. A férfiak esetében a korai iskolaelhagyók aránya 12,5%-ról 11,0%-ra, a nők esetében pedig 9,4%-ról 7,7%-ra csökkent.

⁸ 2015 és 2023 között 36,5%-ról 43,1%-ra. A férfiak esetében a felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya 31,2%-ról 37,5%-ra, a nők esetében pedig 41,8%-ról 48,8%-ra nőtt.

⁹ OECD (2023): [*Do Adults Have the Skills They Need to Thrive in a Changing World?: Survey of Adult Skills 2023*](#) (Rendelkeznek a felnőttek a változó világban való boldoguláshoz szükséges készségekkel?: Felnőttek készségfelmérése). OECD Skills Studies, OECD Publishing, Párizs.

7. AGGODALOMMAL EMLÉKEZTETVE arra, hogy a megfelelő szociális védelemhez való hozzáférés továbbra is egyenlőtlen a foglalkoztatási jogviszonyok és a szerződéstípusok tekintetében, és az atipikus formákban dolgozó munkavállalók, valamint az önálló vállalkozók közül többen jelentős hiányosságokkal szembesülnek az e védelem általi lefedettség kapcsán, így nagyobb szociális kockázatokkal néznek szembe, és esetükben korlátozottabb a foglalkoztatás minősége; HANGSÚLYOZVA, hogy a szociális transzfereknek a szegénység elleni küzdelemre gyakorolt hatása 2024-ben már a harmadik egymást követő évben csökkent, és hogy – összhangban az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről szóló tanácsi ajánlással – további erőfeszítésekre lesz szükség, többek között a minimumjövedelem-rendszerek hiányosságainak kezelése érdekében¹⁰, hiszen e rendszerek gyakran továbbra sem elegendőek az emberek szegénységből való kiemeléséhez; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE különösen azt, hogy a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztődés kezelése elengedhetetlen a hátrányos helyzet nemzedékeken átívelő ciklusának megtöréséhez, valamint ahhoz, hogy az európai gyermekgaranciával összhangban minden gyermek teljes mértékben kibontakoztathassa lehetőségeit a társadalomban; HANGSÚLYOZVA, hogy a demográfiai trendek továbbra is nyomást gyakorolnak gazdaságainkra, munkaerőpiacainkra, szociális védelmi rendszereink – így többek között a nyugdíjak – megfelelőségére és fenntarthatóságára, valamint az egészségügyi és a tartós ápolási-gondozási rendszerekre; KIEMELVE, hogy a nők munkaerőpiaci részvételének növelése hozzájárul időskori szegénységük kockázatának csökkentéséhez, valamint a nyugdíj- és szociális védelmi rendszerek fenntarthatóságának biztosításához; FELISMERVE, hogy a jól megtervezett szociális védelmi és befogadási politikák szintén hozzájárulhatnak a munkaerőpiaci kötődéshez és a termelékenység növekedéséhez;

¹⁰ [A szociális védelemmel foglalkozó bizottság \(SPC\) legfontosabb üzenetei az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről szóló tanácsi ajánlásnak az uniós tagállamokban történő végrehajtásáról](#), 14905/25.

8. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE, hogy a lakhatás megfizethetősége továbbra is sürgető kihívást jelent az Unióban, mivel az elmúlt évtizedben a lakásárak átlagosan 10%-kal gyorsabban emelkedtek az EU-ban, mint a jövedelmek¹¹; HANGSÚLYOZVA ezzel összefüggésben, hogy 2024-ben az uniós lakosság 8,2%-a (ezenbelül a szegénység kockázatának kitétek 31,1%-a, a lakosság többi részének pedig 3,8%-a) élt olyan háztartásban, amely a rendelkezésére álló jövedelmének több mint 40%-át lakhatásra költi; RÁMUTATVA, hogy mind a lakástulajdonhoz való hozzáférés támogatása, mind a szociális lakhatás kulcsszerepet játszhat abban, hogy javuljon a megfelelő és megfizethető lakhatáshoz való hozzáférés, aminek biztosítását ugyanakkor továbbra is korlátozzák többek között a növekvő építési, földterülettel kapcsolatos és finanszírozási költségek; EMLÉKEZTETVE ARRRA, hogy bár fennállnak közös kihívások és lehetőségek, valamint érvényben vannak uniós jogszabályok a lakhatás bizonyos vonatkozásait érintően, a lakhatási politika továbbra is tagállami hatáskörbe tartozik; HANGSÚLYOZVA, hogy a hajléktalanság – a társadalmi kirekesztődés egyik legsúlyosabb formája – több tagállamban is növekvő problémát jelent, amelyet a lakhatást előtérbe helyező megoldásokkal (többek között az „elsőként lakhatás” megközelítéssel) kell kezelni, a szegénység és a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelemre irányuló integrált megközelítésekkel együtt¹²; MEGÁLLAPÍTVA, hogy a még mindig magas energiaárak hozzájárulnak az energiaszegénységhez, és a megélhetési költségek jelentős részét teszik ki, ami hatással van a háztartások életszínvonalára, valamint a versenyképességre;

¹¹ Cousin G., Frayne C., Dias Martins V. and B. Vasicek (2025), [*Housing in the European Union: Market Developments, Underlying Drivers, and Policies*](#) (Lakhatás az Európai Unióban: piaci fejlemények, mögöttes mozgatórugók és szakpolitikák), European Economy Discussion Paper 228., 2025. október.

¹² A hajléktalanság tekintetében nincs egységes, uniós szinten harmonizált fogalom meghatározás és mérés, mivel az adatok rendelkezésre állása és minősége tagállamonként eltér a fogalom meghatározásokban és az adatgyűjtési módszerekben mutatkozó különbségek miatt.

9. HANGSÚLYOZVA, hogy tekintettel a fent említett társadalmi-gazdasági helyzetre elő kell mozdítani a felfelé irányuló gazdasági és társadalmi konvergenciát, mégpedig a foglalkoztatásra, a készségekre, valamint a szegénység elleni küzdelemre vonatkozóan 2030-ra kitűzött uniós kiemelt cél és nemzeti célok terén való előrelépés révén, szem előtt tartva egyúttal, hogy:

- az Unió jó úton halad afelé, hogy 2030-ra elérje a célként kitűzött 78%-os foglalkoztatási rátát (a ráta 2024-ben 75,8% volt), hét tagállam pedig már teljesítette nemzeti célkitűzését,
- továbbra is komoly erőfeszítésekre van szükség a készségekre vonatkozó azon cél eléréséhez, hogy 2030-ra az EU-ban minden évben az összes felnőtt legalább 60 %-a részt vegyen valamilyen képzésben (ez az arány 2022-ben 39,5 % volt), különös tekintettel arra, hogy a tagállamok nagy része továbbra is lemaradásban van nemzeti célkitűzéseinek elérése terén,
- több erőfeszítésre van szükség az azon uniós szegénységcsökkentési cél elérése érdekében, hogy 2030-ra legalább 15 millióval – ezen belül a gyermekek körében legalább 5 millióval – csökkenjen a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek száma. A csökkenés jelenlegi üteme – 2019 és 2024 között mintegy 2,9 millió fő – nem elegendő az uniós cél eléréséhez, miközben nagy különbségek vannak a tagállamok között nemzeti céljaik elérése terén: a szegénység kockázatának kitett személyek száma 2024-ben 11 tagállamban magasabb volt, mint 2019-ben, és a szegénység és a társadalmi kirekesztődés valamennyi elemével kapcsolatban tartós kihívások állnak fenn;

10. ELISMERVE annak az első szakasz szerinti országelemzésnek a megállapításait, amelyet a Bizottság végzett a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret elveinek megfelelően, az (EU) 2024/1263 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének b) pontjában foglalt célkitűzésekkel összhangban, rámutatva különösen arra, hogy:
- i. a munkaerőpiaci teljesítmény folyamatosan felfelé irányuló konvergenciát mutat;
 - ii. továbbra is kockázatok mutatkoznak a felfelé irányuló társadalmi konvergencia tekintetében a készségfejlesztés terén; és
 - iii. nincs jele a felfelé irányuló társadalmi konvergenciának a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek aránya, a jövedelmi egyenlőtlenség és az egy főre jutó rendelkezésre álló bruttó reáljövedelem tekintetében;

NYUGTÁZVA, hogy 2026-ban a Bizottság második, részletes elemzést tesz közzé kilenc olyan tagállam tekintetében, amelyek esetében a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát érintő potenciális kockázatokat azonosítottak;

11. ÚJÓLAG HANGSÚLYOZVA, hogy – az olyan szociális célok elérésére való törekvés mellett, mint a munkaerőpiaci részvétel és a szegénység csökkentése – meg kell erősíteni a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt annak érdekében, hogy jobban fel lehessen mérni a munkaerőpiaci, készségfejlesztési és szociálpolitikai reformok és beruházások gazdasági növekedésre és termelékenységre gyakorolt hatásait;

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA, kellő figyelemmel a vonatkozó hatáskörökre, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvére:

12. FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel szoros együttműködésben fokozzák erőfeszítéseiket azon készségfejlesztési és munkaerőpiaci szakpolitikák megerősítése érdekében, amelyek előmozdítják a munkahelyek minőségét, támogatják az egész életen át tartó tanulást így többek között a felnőtteknek a hiányok kezelését célzó továbbképzését és átképzését, növelik a munkaerőpiaci részvételt, különösen az alulreprezentált csoportok körében, és – kiegészítő megoldásként – irányított legális migráció révén vonzzák a nemzetközi tehetségeket. Ezzel összefüggésben FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy javítsák a készségekkel kapcsolatos információgyűjtési és készségigény-előrejelzési eszközöket, és jobban integrálják azokat a szakpolitikák kialakításába és végrehajtásába, igénybe véve az olyan uniós kezdeményezéseket is, mint a Készségek Európai Megfigyelőközpontja, továbbá könnyítsék meg a minőségi munkahelyváltást, és jobban integrálják a foglalkoztatási és szociális szolgáltatásokat;
13. FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a szociális védelmi és befogadási rendszerek modernizációját, biztosítva, hogy azok igazodjanak az új munkavégzési formákhoz és a felmerülő igényekhez, és ezzel gondoskodjanak arról, hogy minden munkavállaló, így többek között az atipikus foglalkoztatási formákban dolgozók, csakúgy mint az önálló vállalkozók, megfelelő, fenntartható és hatékony szociális védelemben részesülhessen, valamint – mindenekelőtt aktív befogadás révén – csökkentsék a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázatát, különösen a gyermekek és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek körében. FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy szükség esetén és a nemzeti sajátosságokra figyelemmel bővítsék a kínálatot a megfizethető lakhatás tekintetében, és nyújtsanak több lakhatási támogatást, kezeljék a lakhatási költségek tekintetében fennálló, egyre növekvő nyomást, és fokozzák a hajléktalanság megelőzésére és felszámolására irányuló intézkedéseket azzal, hogy előmozdítják az állandó lakhatáshoz való hozzáférést az „elsőként lakhatás” koncepción és a lakhatást előtérbe helyező más koncepciókon alapuló támogató szolgáltatások nyújtásával. FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a kiszolgáltatott helyzetű háztartások hozzáférését a támogató és alapvető szolgáltatásokhoz, így többek között az energiaellátáshoz;

14. FELKÉRI a tagállamokat, hogy rendszeresen végezzenek előzetes és utólagos hatásvizsgálatokat a foglalkoztatási, készségfejlesztési és szociálpolitika területét érintő reformokról és beruházások vonatkozásában, többek között azok elosztási hatásairól, például jövedelmi csoportok, nemek, életkor és régiók szerint. FELKÉRI a tagállamokat, hogy e célból tárják fel, hogy a Bizottság milyen kölcsönös tanulási lehetőségeket biztosít az igazgatási kapacitás növelése érdekében, többek között a 2025-ben újtára indított, szociális beruházásokkal foglalkozó tudásközpont keretében;
15. FELSZÓLÍTTJA a tagállamokat, hogy középtávú költségvetési-strukturális tervük végrehajtása és az elért eredményekről szóló 2026. évi éves jelentés elkészítése során vegyék figyelembe a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentés megállapításait, tekintettel arra, hogy az európai szemeszter keretében jelentést kell tenni a szociális jogok európai pillére elveinek végrehajtása terén elért eredményekről;
16. FELSZÓLÍTTJA a Bizottságot, hogy a nemek között továbbra is fennálló különbségek feltárása és fokozatos megszüntetése érdekében továbbra is szisztematikusan illesszen be nemekre lebontott statisztikákat az együttes foglalkoztatási jelentésről szóló éves javaslatba;
17. FELSZÓLÍTTJA a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is javítsák a munkaerőpiaci, készségfejlesztési és szociális statisztikák rendelkezésre állását, időszerűségét, minőségét és adatok szerinti bontását, mozdítsák elő az európai szemeszter keretében végzett nyomon követést, valamint a szociális jogok európai pillérének végrehajtását;

18. FELKÉRI a Bizottságot, hogy – a Foglalkoztatási Bizottság és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság által 2024-ben végzett értékelésben foglaltaknak megfelelően – folytassa annak mérlegelését, milyen kiigazításokra lehet szükség a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret első szakasza szerinti országelemzés tekintetében. FELSZÓLÍTJA a Bizottságot, hogy jóval a 2026. tavaszi csomag előtt tegye közzé a második szakasz szerinti elemzést annak érdekében, hogy megkönnyítse a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát érintő kihívások közös értelmezését. FELKÉRI a Foglalkoztatási Bizottságot és a szociális védelemmel foglalkozó bizottságot, hogy vizsgálják meg a vonatkozó megállapításokat, és 2026 júniusában tájékoztassák a Tanácsot az Unión belüli társadalmi konvergencia helyzetéről;
19. FELSZÓLÍTJA a Bizottságot, hogy gondoskodjon az európai szemeszter tavaszi csomagjának időben történő közzétételéről, és ezzel annak elősegítéséről, hogy a Foglalkoztatási Bizottság és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság teljes körűen közreműködhessen az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdése és 148. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott országspecifikus ajánlások Tanács általi elfogadásának előkészítésében.
-